

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **MUDr. A. A. S.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Zdeňkem Havlem, advokátem,
sídlem Rudé armády 407, 251 63 Strančice,
proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2015, č. j. 17/UPS/2015-8,
JID: 52182/2015/KUUK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 7. 5. 2015, č. j. 17/UPS/2015-8, JID: 52182/2015/KUUK, a rozhodnutí Městského úřadu Lovosice ze dne 4. 12. 2014, č. j. 109-601/2014, **se pro nezákonnost zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2015, č. j. 17/UPS/2015-8,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JID: 52182/2015/KUUK, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Lovosice (dále jen „městský úřad“) ze dne 4. 12. 2014, č. j. 109-601/2014. Tímto rozhodnutím byla umístěna stavba čistírny odpadních vod (dále jen „ČOV“) k novostavbě rodinného domu na pozemku parc. č. „X“ v katastrálním území „X“. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím porušil postup stanovený pro změnu veřejnoprávní smlouvy dle § 78a odst. 8 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Zdůraznil, že dne 15. 4. 2014 byla mezi městským úřadem a manželi Ing. J. K. a Ing. A. K. (dále jen „stavebníci“) uzavřena veřejnoprávní smlouva o umístění a provedení stavby č. j. 109-172/2014 ve věci „Rodinný dům, oplocení a vodovodní přípojka na pozemku parc. č. „X“, „X“ v k. ú. „X“; s touto veřejnoprávní smlouvou vyslovil žalobce souhlas, když jeho podmínkou před udělením souhlasu bylo vybudování žumpy v dostatečné vzdálenosti od hranice jeho pozemku. Dále uvedl, že součástí veřejnoprávní smlouvy bylo řešení likvidace splaškových vod z novostavby rodinného domu stavebníků do žumpy a též její umístění. Změna likvidace splaškových vod z novostavby rodinného domu stavebníků pomocí ČOV je v rozporu s řešením likvidace splaškových vod dle uzavřené veřejnoprávní smlouvy. Žalobce dále poznamenal, že městský úřad nebyl oprávněn vyhovět žádosti stavebníků na umístění stavby ČOV a měl stavebníky odkázat na postup dle § 78a odst. 8 stavebního zákona. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že se stavebníci rozhodli umístit na svém pozemku ČOV, a to nad rámec již povoleného souboru staveb, a proto požádali městský úřad o vydání rozhodnutí o umístění této stavby. Žalobce k tomu uvedl, že stavebníci podali žádost o umístění stavby ČOV řešící likvidaci vod, která již byla vyřešena ve veřejnoprávní smlouvě, a proto bylo nutné řešit změnu likvidace splaškových vod změnou veřejnoprávní smlouvy.
3. Žalobce uvedl, že v průběhu správního řízení opakovaně namítal, že se v blízkosti zamýšlené stavby ČOV nachází jeho zahradní domek s klidovou zónou a že nechce být obtěžován zápachem z ČOV. Poukázal na to, že ze závazného stanoviska městského úřadu ze dne 2. 7. 2014 plyne, že stavebníky zvolená ČOV je zdrojem znečištění ovzduší (zdrojem látek obtěžujících zápachem). Dále namítal, že městský úřad neprovedl místní šetření, aby se přesvědčil, že se v blízkosti zamýšlené stavby ČOV nachází jeho zahradní domek s klidovou zónou, a současně městský úřad nehodnotil požadované umístění ČOV z hledisek uvedených v § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, tedy i z hlediska požadavku na zachování kvality prostředí. Žalobce měl za to, že odstup ČOV 3 metry od hranice jeho pozemku nesplňuje požadavek na zachování kvality prostředí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Žalovaný konstatoval, že v projednávaném případě ke změně veřejnoprávní smlouvy nedošlo, tato je ve svém původním znění účinná od 18. 4. 2014 a žalobou napadeným rozhodnutím nebyla platnost veřejnoprávní smlouvy dotčena. Žalovaný doplnil, že skutečnost, že některá ze staveb umístěných na pozemku stavebníků byla povolena formou veřejnoprávní smlouvy, nezakládá automaticky povinnost, aby další nové stavby na tomto pozemku byly rovněž Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

povolovány pouze formou veřejnoprávní smlouvy. V daném případě šlo totiž o další způsob odkanalizování určitého území, proto nemohla být stavba ČOV změnou územního rozhodnutí. Žalovaný doplnil, že v průběhu správního řízení navíc žádný z účastníků řízení nepodmiňoval umístění ČOV tím, že by se upustilo od záměru stavby nepropustné jímky. Podle žalovaného je mylné tvrzení žalobce, že městský úřad měl stavebníky odkázat na postup dle § 78a odst. 8 stavebního zákona, když toto ustanovení nelze použít v případě, kdy je záměrem stavebníků nová stavba, nikoliv změna územního rozhodnutí.

5. Žalovaný dále uvedl, že v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že s ohledem na charakter stavby by kvalitu prostředí mohl ovlivnit jedině zápach. V odvolacím řízení byly závazným stanoviskem ze dne 10. 3. 2015 potvrzeny závazné podmínky, které stanovil předchozí správní orgán na úseku životního prostředí svým závazným stanoviskem ze dne 2. 7. 2014 a které jsou dle žalovaného v souladu s § 17 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný dále poukázal na to, že z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 16. 11. 2010 byl stavebním úřadem vydán územní souhlas, kterým bylo žalobci povoleno umístění „kůlny pro úschovu nářadí“. Žalovaný uvedl, že nemá informace o tom, že by žalobci byla povolena změna užívání této stavby na „zahradní domek s klidovou zónou“. Pokud žalobce tuto stavbu užívá jako zahradní domek s klidovou zónou, byl žalovaný toho názoru, že tak žalobce činí v rozporu se stavebním zákonem. Žalovaný byl dále přesvědčen, že žalobce v průběhu správního řízení nepředložil důkazy takového charakteru, které by změnily rozhodnutí městského úřadu. Dále podotkl, že žalobce neučinil žádné návrhy, o kterých by bylo možné v rámci správního řízení rozhodovat, neboť od počátku usiloval pouze o přemístění požadované stavby, tj. ČOV, avšak tomuto požadavku nemohl správní orgán bez dalšího vyhovět.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Žádostí o vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení, doručenou městskému úřadu dne 11. 6. 2014, bylo zahájeno územní řízení o umístění stavby „ČOV k novostavbě rodinného domu, parc.č. „X“ v k.ú. „X““. Podle projektové dokumentace „Domovní ČOV AT 6“ z listopadu 2013 je účelem této ekologické stavby odvedení odpadních vod z nového rodinného domu, v současné době v místě pozemku chybí jak Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

splašková, tak dešťová kanalizace; splaškové vody budou z objektu odváděny novým plastovým potrubím do domovní ČOV. Dne 4. 12. 2014 vydal městský úřad rozhodnutí č. j. 109-601/2014, jímž rozhodl o umístění stavby ČOV k novostavbě rodinného domu na pozemku parc. č. „X“ v katastrálním území „X“. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce dne 16. 12. 2014 odvolání. Následně žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

9. Ve spisové dokumentaci se též nachází veřejnoprávní smlouva o umístění a povolení stavby č. j. 109-172/2014 ve věci „Rodinný dům, oplocení a vodovodní přípojka na pozemku parc. č. „X“, „X“ v k. ú. „X“ (dále jen „veřejnoprávní smlouva ze dne 15. 4. 2014“), která byla uzavřena mezi městským úřadem a stavebníky; uvedená veřejnoprávní smlouva nabyla účinnosti 18. 4. 2014. Předmětem smlouvy bylo umístění a povolení rodinného domu, přičemž v čl. II smlouvy je uvedeno: *„Bude proveden ... domovní rozvod splaškové kanalizace, který bude ukončen nepropustnou jímkou. ... Žumpa bude umístěna před rodinným domem na pozemku parc.č. „X“ v k.ú. „X“ ve vzdálenosti 2,8 m od obvodové zdi rodinného domu a ve vzdálenosti 8 m od hranice sousedního pozemku parc.č. „X“ v k.ú. „X“.* Podle čl. III. odst. 1 veřejnoprávní smlouvy ze dne 15. 4. 2014 bude stavba umístěna v souladu s grafickou přílohou této smlouvy, která obsahuje výkres současného stavu se zakreslením pozemků, požadovaným umístěním stavby, s vyznačením vazeb a vlivu na okolí. Dále bylo v tomto článku v odst. 2 stanoveno, že stavba bude provedena podle projektové dokumentace z listopadu 2013 ověřené městským úřadem, kterou zpracoval J. H. a která byla ověřena autorizovanou inženýrkou Ing. I. H.; případné změny nesmí být provedeny bez předchozího souhlasu městského úřadu.
10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Stěžejní otázkou, kterou žalobce učinil předmětem řízení, je, zda bylo možné vydat územní rozhodnutí o umístění ČOV v situaci, kdy byl odvod splaškových vod z budovaného rodinného domu stavebníků řešen již veřejnoprávní smlouvou ze dne 15. 4. 2014. Z obsahu spisové dokumentace je zřejmé, že stavebníci uzavřeli s městským úřadem veřejnoprávní smlouvu ze dne 15. 4. 2014, která nahradila územní rozhodnutí a stavební povolení týkající se souboru staveb. Hlavní stavbou měl být rodinný dům o bytové jednotce 5+1 a mezi dalšími stavbami figurovala vedle přípojek též žumpa, která měla být umístěna *„před rodinným domem na pozemku parc.č. „X“ v k.ú. „X“ ve vzdálenosti 2,8 m od obvodové zdi rodinného domu a ve vzdálenosti 8 m od hranice sousedního pozemku parc.č. „X“ v k.ú. „X“.* Z územního rozhodnutí ze dne 4. 12. 2014 dále plyne, že městský úřad rozhodl o umístění stavby ČOV k novostavbě rodinného domu na pozemku parc. č. „X“ v katastrálním území „X“.
12. Obecná úprava veřejnoprávních smluv se nachází v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a to v § 159 až § 170. Tato ustanovení zacházejí s veřejnoprávní smlouvou zásadně jako s celkem. Zvláštní úprava veřejnoprávní smlouvy se nachází ve stavebním zákoně. Ten ji používá jako alternativu k územnímu rozhodnutí a stavebnímu povolení, tedy jako jeden z tzv. zjednodušených postupů. Podle § 78a odst. 1 věty první stavebního zákona *„stavební úřad může uzavřít se žadatelem veřejnoprávní smlouvu o umístění stavby, o změně využití území a o změně vlivu užívání stavby na území, která nahradí územní rozhodnutí“.* Obdobně podle § 116 odst. 1 stavebního zákona může veřejnoprávní smlouva o provedení stavby nahradit stavební povolení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. Změna veřejnoprávní smlouvy (tedy i změna záměru) je možná na základě dohody stavebního úřadu a žadatele podle § 78a odst. 8 stavebního zákona, a to pouze za podmínek § 94 odst. 1 stavebního zákona (tj. jestliže se změnila územně plánovací dokumentace nebo jiné podklady pro územní rozhodnutí nebo podmínky v území), a navíc probíhá postupem podle § 78a odst. 1 až 4 (tudiž stejně jako u veřejnoprávní smlouvy samotné vyžaduje, aby žadatel zajistil souhlasy osob, které by byly účastníky územního řízení, se změnou veřejnoprávní smlouvy). Pokud stavebník usiluje o takovou změnu stavby, s níž by vlastníci okolních pozemků nesouhlasili, může využít postupu podle § 118 stavebního zákona. Podle odstavce 1 citovaného ustanovení je stavebník povinen provádět stavbu v souladu s jejím povolením vydaným podle tohoto zákona, za něž se považuje též veřejnoprávní smlouva. Změnu stavby před jejím dokončením lze povolit ještě před zahájením stavby nebo v průběhu provádění stavby. Podle § 118 odst. 2 stavebního zákona lze sice změnu stavby před jejím dokončením povolit jen v souladu s územním rozhodnutím nebo jiným úkonem nahrazujícím územní rozhodnutí, vyžaduje-li však změna stavby před jejím dokončením změnu územního rozhodnutí, je možné rozhodnout o této změně ve spojeném řízení, § 94 a § 94a stavebního zákona se použijí přiměřeně. Veřejnoprávní smlouva o provedení stavby ve smyslu § 116 odst. 1 stavebního zákona nezakládá pouze oprávnění stavebníka stavět, nýbrž v souladu s principem právní jistoty a principem materiální právní moci i legitimní očekávání pro dotčené vlastníky sousedních pozemků a staveb, pokud jde o poměry v území v místě stavby. Pokud stavebník zvolí pro umístění a povolení své stavby režim veřejnoprávní smlouvy, pak dojde-li k závěru, že je namíste změna stavby, je povinen postupovat podle příslušných ustanovení stavebního zákona týkajících se změny veřejnoprávní smlouvy či změny stavby před jejím dokončením (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2017, č. j. 6 As 182/2017-30, publ. pod č. 3648/2017 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz).
14. Je zjevné, že veřejnoprávní smlouvou ze dne 15. 4. 2014 byl odvod splaškové vody vyřešen nepropustnou (bezodtokovou) jímkou (žumpou), která měla být umístěna před novostavbou rodinného domu stavebníků, s čímž vlastníci sousedních pozemků a staveb, včetně žalobce, souhlasili. Touto veřejnoprávní smlouvou tedy bylo pro poměry v území v místě stavby závazně stanoveno a všemi vlastníky sousedních pozemků a staveb odsouhlaseno, že stavebníci vybudují žumpu jako dílčí stavbu, která zabezpečuje funkčnost stavby hlavní (její uživatelnost). Stavebníci se však po uzavření a nabytí účinnosti předmětné veřejnoprávní smlouvy rozhodli pro změnu záměru, když se žumpu rozhodli nahradit ČOV, a proto v červnu 2014 požádali městský úřad o vydání územního rozhodnutí pro umístění ČOV. Jak přitom vyplývá z projektové dokumentace k plánované ČOV, tak i z popisu žumpy ve veřejnoprávní smlouvě ze dne 15. 4. 2014, je žumpa i ČOV způsobem řešení odvádění odpadních vod pro tutéž novostavbu rodinného domu, a plní tudíž stejnou funkci z hlediska souboru staveb vymezených veřejnoprávní smlouvou ze dne 15. 4. 2014 pro dané území. Z materiálního hlediska je tedy záměr stavebníků vybudovat ČOV změnou dílčí částí souboru staveb podle veřejnoprávní smlouvy ze dne 15. 4. 2014, a nelze tak souhlasit se žalovaným v tom, že by se jednalo o novou stavbu, která by nesouvisela se souborem staveb podle veřejnoprávní smlouvy ze dne 15. 4. 2014, a že by se jednalo o další způsob odkanalizování daného území. Je třeba v této souvislosti upozornit na § 2 odst. 6 stavebního zákona, podle něhož se změnou stavby před jejím dokončením rozumí změna v provádění stavby oproti jejímu povolení nebo dokumentaci stavby ověřené stavebním úřadem, nebo autorizovaným inspektorem. Veřejnoprávní smlouva, jak již bylo výše uvedeno, nahrazuje územní rozhodnutí a stavební povolení. Pokud se stavebníci rozhodli místo povolené a v souladu s projektovou Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dokumentací zamýšlené žumpy vybudovat ČOV, jednalo se o změnu stavby před jejím dokončením, neboť měla být provedena stavba odlišně oproti jejímu povolení a dokumentaci stavby ověřené městským úřadem.

15. Za takové situace pak stavebníci neměli zahajovat územní řízení o umístění stavby ČOV, ale měli využít postup podle příslušných ustanovení stavebního zákona týkajících se změny veřejnoprávní smlouvy či změny stavby před jejím dokončením. Je třeba totiž v této souvislosti zopakovat, že veřejnoprávní smlouva o provedení stavby ve smyslu § 116 odst. 1 stavebního zákona nezakládá pouze oprávnění stavebníka stavět, nýbrž v souladu s principem právní jistoty a principem materiální právní moci i legitimní očekávání pro dotčené vlastníky sousedních pozemků a staveb, pokud jde o poměry v území v místě stavby.
16. Dále je nutné zdůraznit, že žádost o územní rozhodnutí i o stavební povolení se podává pro samostatnou stavbu, soubor staveb nebo jednotlivé soubory staveb a veřejnoprávní smlouvou, která nahrazuje územní rozhodnutí a stavební povolení, je vymezen předmět řízení. Pokud tedy městský úřad rozhodl dne 4. 12. 2014 o umístění stavby ČOV k novostavbě rodinného domu na pozemku stavebníků, rozhodl tak o řešení likvidace odpadních vod, ačkoli jiný způsob likvidace odpadních vod již byl součástí veřejnoprávní smlouvy ze dne 15. 4. 2014. Podle § 48 odst. 2 správního řádu lze totéž právo přiznat nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Překážka věci pravomocně rozhodnuté proto bránila městskému úřadu v tom, aby vydal územní rozhodnutí, jímž by se umísťovala stavba ČOV na pozemku, kde již byla dříve pravomocně umístěna stavba řešící odvod odpadních vod z novostavby rodinného domu na základě platné a účinné veřejnoprávní smlouvy, jež nebyla ani změněna, ani nepozbyla svých účinků. Z tohoto důvodu mělo být řízení o žádosti stavebníků o vydání územního rozhodnutí zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu.
17. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil. Vzhledem k tomu, že vytýkanou nezákonností je primárně dotčeno rozhodnutí městského úřadu, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také rozhodnutí městského úřadu. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
18. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby – písm. d)], a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 9. 2006].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 17. dubna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)